

Występowanie osteoporozy wśród emigrantów z południowych i północnych Włoch: badanie przekrojowe, po

Osteoporosis Int (2003) 14, 9: 734 – 740

Występowanie osteoporozy wśród emigrantów z południowych i północnych Włoch: badanie przekrojowe, porównawcze.

(Prevalence of osteoporosis and fractures in a migrant population from southern to northern Italy: a cross-sectional, comparative study)

M. Varenna, L. Binelli, F. Zucchi, V. Rossi and L. Sinigaglia

Department of Rheumatology. Istituto Ortopedico „Gaetano Pini”, Via G. Pini 9, I-20122 Milan, Italy

M. Varenna

Abstrakt: Celem badania była ocena, czy ludność migracyjna z południowego regionu Włoch cechuje się zróżnicowaniem w zakresie występowania osteoporozy i złamań kości w porównaniu z populacją mieszkańców Mediolanu, miasta na północy Włoch. Oceniano grupę 1764 kobiet w okresie pomenopauzalnym, urodzonych w południowych Włoszech, które przeniosły się do Mediolanu po 20 roku życia. Oceniane kobiety mieszkały w Mediolanie minimum 15 lat. Grupa ta została porównana do grupy 4018 kobiet w okresie pomenopauzalnym mieszkających od urodzenia w Mediolanie. Mierzono BMD (gęstość

mineralną kości) odcinka lędźwiowego kręgosłupa, wykorzystując metodę DXA. Wielozmienna analiza ukazała znacząco wyższy BMI, niższą częstość pomenopauzalnej HTZ, niższy poziom spożywanego wapnia w „Grupie Południowej” (SG). Badanie densyometryczne wykazało znacząco niższy poziom BMD w kręgosłupie lędźwiowym w SG ($P < 0,001$), co wiązało się z częstszym występowaniem osteoporozy (30,5 % w stosunku do 24,9%; $P < 0,001$). Zgodnie z tymi wynikami procent kobiet z obecnymi złamaniami niskoenergetycznymi kości po menopauzie był wyższy w SG (4,8 % w stosunku do 3,6 %; $P = 0,01$). Analiza logistyczna wielokrotnej regresji ukazała, iż osteoporoza mogła być przewidziana dzięki ocenie takich cech jak: wiek, lata po menopauzie, BMI, HTZ, spożycie wapnia, przynależność do grupy SG, co niezależnie podnosiło ryzyko osteoporozy 42 %. Wiek, lata po menopauzie, BMI, przynależność do SG znacząco wpływały na ryzyko złamań kości, jednakże ostatnia zmienna nie korelowała z ryzykiem złamań w sytuacji, kiedy oceniano też BMD. Wbrew wynikom uprzednich badań epidemiologicznych i pomiarów antropometrycznych, częstsze występowanie osteoporozy i ryzyko złamań dotyczyło grupy SG w porównaniu z grupą kontrolną. Różnice te nie mogą być tłumaczone jedynie różnicami w stylu życia. Nasze dane sugerują związek ze zmianą miejsca zamieszkania (zmiana czynników środowiskowych) koreluje z utratą masy kostnej i ryzykiem złamań kości.

Słowa kluczowe: epidemiologia, grupa etniczna, złamania, Włochy, badania migracyjne, osteoporoza